

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-73-103>

УДК 658.1

ДІАГНОСТИКА ЯК ОСНОВА ПЛАНУВАННЯ СТРАТЕГІЧНИХ ЦІЛЕЙ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ АКТИВІЗАЦІЇ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

DIAGNOSTICS AS A BASIS FOR PLANNING THE COMPANY'S STRATEGIC GOALS IN CONDITIONS OF ACTIVATION OF INTEGRATION PROCESSES

Сеник Ірина Сергіївна

аспірантка,

Хмельницький національний університет

ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-6870-3612>**Senyk Iryna**

Khmelnitskyi National University

У статті досліджено значення стратегічного планування в системі стратегічного управління підприємством із виокремленням послідовності розробки та організації стратегічних планів і цілей. Проаналізовано аспекти проведення діагностики внутрішнього та зовнішнього середовища функціонування підприємства. Охарактеризовано взаємозв'язок стратегічного аналізу та стратегічної діагностики, які є оцінкою ефективності стратегічних цілей підприємства. Визначено загальні принципи та функції діагностики розвитку підприємства для забезпечення реалізації поточних та стратегічних цілей. Доведено значимість проведення діагностики фінансово-господарського стану підприємства як основи успішної реалізації поставлених стратегічних цілей. Визначено завдання та послідовність проведення стратегічної діагностики підприємства.

Ключові слова: діагностика, стратегічний менеджмент, планування, стратегічні цілі, управління підприємством.

The purpose of the study is to substantiate the processes of planning enterprise goals in strategic management based on diagnostics in modern conditions of strengthening integration processes. Relevance of the topic. In conditions of strengthening integration processes, the principles of conducting diagnostics of the competitive business environment of the enterprise's functioning with certain effective methods and tools are required to be improved. The latter should include the specifics of the enterprise's management, the state of the industry and factors influencing its development. It is important to determine the specifics of conducting diagnostics of the financial and economic activities of the enterprise in order to increase the efficiency of the processes of forming strategic development goals and improving planning. When writing the article, methods of scientific knowledge and abstraction, generalization and system analysis, methods of analogies, systematization and logical generalization were used. Results obtained. The article examines the importance of strategic planning in the system of strategic management of the enterprise with the allocation of the sequence of development and organization of strategic plans and goals. Aspects of conducting diagnostics of the internal and external environment of the enterprise's functioning are analyzed. General principles and functions of diagnostics of enterprise development are determined to ensure the implementation of current and strategic goals. The significance of conducting diagnostics of the financial and economic condition of the enterprise as the basis for the successful implementation of the set strategic goals is proven. Practical value of the article. It is important to form a diagnostic system for the strategic development of the enterprise with certain subjects, objects, principles, methods, tools, information support with the existence of relationships between them. The specified diagnostic system for the strategic development of the enterprise will allow to improve the process of forming strategic goals of a multi-vector nature.

Keywords: diagnostics, strategic management, planning, strategic goals, enterprise management.

Постановка проблеми. В умовах посилення інтеграційних процесів запорукою успішного ведення бізнесу підприємствами

є формування та реалізація стратегічного планування, яке окреслює місію та цілі, стратегічні плани розвитку тощо. Досягнення

поставлених стратегічних цілей є можливим за умови удосконалення процесів управління, зокрема стратегічного планування та проведення діагностики, яка є важливим інструментарієм прийняття ефективних управлінських рішень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Питання проведення діагностики фінансово-господарської діяльності підприємств, стратегічного планування, формування та реалізації стратегічних цілей широко досліджувалися у працях як вітчизняних, так і зарубіжних вчених, зокрема такими як: Берднова О. [3], Вакуленко В. [3], Гетьман О. О. [9], Дмитренко А. І. [8], Дітковська М. Ю. [2], Коненко В. В. [4], Корнійчук А. А. [11], Луценко Т. О. [7], Протасова Л. В. [5], Роговий А. В. [10], Соколов Д. В. [4], Сумець О. М. [1], Тертичка В. [3], Швиданенко Г. О. [8], Шведун В. О. [7], Череп О. Г. [6] та ін.

Практичні засади стратегічного планування характеризуються науковим інтересом та є актуальними для управління підприємством. В умовах активізації інтеграційних процесів актуальним залишається опрацювання питань щодо проведення діагностичних процедур, удосконалення методичних основ економічної діагностики, що забезпечує успішну реалізацію обраних підприємством стратегій.

Постановка завдання. Дослідження спрямоване на визначення специфіки розробки цілей підприємства в стратегічному управлінні та плануванні діяльності на основі удосконалення діагностичних досліджень за сучасних умов ведення бізнесу.

Виклад основного матеріалу дослідження. З метою забезпечення фінансово-господарського розвитку підприємства важливим є визначення базової мети та стратегічної місії, що надає змогу сформувати загальне уявлення про господарючий суб'єкт в конкурентному бізнес-оточенні. Стратегічна місія є основою для обрання в подальшому цілей розвитку підприємства, їх деталізації, пошуку напрямів їх реалізації та ін. Сукупність цілей чітко описує бажане становище підприємства та необхідні заходи для досягнення запланованого. На практиці, підприємства менеджери яких сформували цілі за кожним напрямом діяльності мають змогу максимізувати результати фінансово-господарської діяльності, пришвидшити реалізацію обраних стратегічних орієнтирів розвитку.

Стратегічне планування розвитку підприємства можна вважати базисом реалізації

низки управлінських функцій кожного господарюючого суб'єкта. Адже, стратегічне планування розвитку забезпечує цілеспрямованість як керівників, так і провідних менеджерів підприємства у формуванні цілей, місії, обранні стратегії та технології її реалізації для забезпечення в перспективі ефективної фінансово-господарської діяльності. На практиці діяльності вітчизняних підприємств, стратегічне планування розвитку вимагає обґрунтування методичного інструментарію, систематизації відповідних параметрів, удосконалення процесів оцінювання та контролю за реалізацією стратегії із можливістю внесення коригуючих змін.

Варто визначити специфіку стратегічного планування в системі управління підприємством, зокрема:

- стратегічне планування є базисом здійснення усіх видів планування (короткострокового, середньострокового та довгострокового);
- характеризується визначеною етапністю процесів, ціллю реалізації яких для менеджерів підприємства є втілення в життя встановлених напрямів розвитку господарюючого суб'єкта;
- окреслює види фінансово-господарської діяльності господарюючого суб'єкта;
- забезпечує функціональну узгодженість усіх структурних підрозділів підприємства із базовою стратегією розвитку;
- визначає параметри фінансово-господарської діяльності, які в подальшому підлягають діагностиці;
- окреслює альтернативність дій управлінського персоналу як в поточній, так і в довготривалій перспективі;
- враховує стратегічний потенціал господарюючого суб'єкта на внутрішньому та зовнішньому ринку [1].

Стратегічне планування – це систематизовані та більш-менш формалізовані зусилля всього підприємства, спрямовані на розробку та організацію виконання стратегічних планів, проєктів і програм. У свою чергу, розробка планів як специфічний вид діяльності – це послідовний ітераційний процес, що складається з кількох взаємопов'язаних етапів:

- 1) встановлення цілей;
- 2) визначення стратегій («стратегічного набору») та заходів щодо їхньої реалізації;
- 3) передбачення послідовності дій у межах досить тривалого часу та закріплення її у планах, проєктах і програмах різного типу,

що є інструментами досягнення цілей та реалізації стратегій;

4) організація виконання планових завдань;

5) облік, контроль та аналіз їхнього виконання [2, с. 55–56].

Стратегічне планування на кожному підприємстві характеризується трудомісткістю процесів та вимагає управлінської узгодженості з боку як керівництва, так і залучених фахівців. Через те, на початковому етапі важливо визначити вмотивованість менеджерів, досяжність одностайності думок в базових цілях із окресленням організаційних умов процесу стратегічного планування відповідним рішенням чи наказом. Поява ініціативи у керівництва із залученням підтримки керівників структурних підрозділів підприємства є базисом початкового етапу стратегічного планування [3].

На нашу думку, під стратегічним плануванням варто розуміти діяльність управлінського персоналу та відповідальних фахівців щодо реалізації стратегії розвитку фінансово-господарської діяльності підприємства, яка характеризується логічною послідовністю, оціночно-аналітичними, адаптаційними та діагностичними процесами з метою отримання попередньо сформованих цілей підприємства.

Основними етапами процесів стратегічного планування в системі менеджменту підприємства є: визначення базових цілей, здійснення аналізу впливу зовнішніх чинників на діяльність підприємства та умов, які впливають на ведення фінансово-господарської діяльності; проведення аналізу конкурентного бізнес-середовища; визначення конкурентних позицій на внутрішньому та зовнішньому ринках, оцінка діяльності підприємств-конкурентів; аналіз фінансово-ресурсного потенціалу господарюючого суб'єкта, цілей на довгострокову перспективу та окреслення місії підприємства; формування сценарію розвитку під впливом потенційної зміни тих чи інших умов зовнішнього середовища; проведення аналізу стратегічних альтернатив, побудова стратегічного плану та базової стратегії розвитку підприємств із формуванням стратегічного бюджету [4].

Важливою складовою організаційного процесу стратегічного планування розвитку підприємств є формування команди фахівців, які будуть відповідальними за формування та реалізацію стратегії, ознайомлення персоналу із принципами управління цінностями

підприємства, ідеями, бажаними до отримання цілями та ін. До групи таких фахівців повинні входити як керівники, так і фахівці, які характеризуються високим рівнем компетентностей, досвідом, кваліфікації, знаннями усіх аспектів проведення стратегічного планування, довірою та позитивною репутацією в колективі.

Аналіз умов зовнішнього бізнес середовища функціонування підприємства передбачає виокремлення факторів впливу на його діяльність та проведення Pest-аналізу. Визначення сильних та слабких сторін діяльності підприємства проводиться за допомогою SWOT-аналізу. Дані експертного оцінювання дозволяють визначити стратегічні альтернативи та зв'язки, деталізувати місію підприємства, стратегічні цілі.

Протасова Л. В. акцентує увагу на необхідності поєднання стратегічного планування розвитку підприємства із наявним процесами планування, що в сукупності мають бути представлені цілісним проєктом. Авторка зазначає важливість координації дій управлінського персоналу та контролю відповідальних менеджерів підприємства в процесі функціонального поєднання стратегічного планування розвитку та процесів планування фінансово-господарської діяльності [5, с. 101].

Череп О. Г., Веремеєнко О. О. акцентуючи увагу на труднощах ведення бізнесу, зниження обсягів виробництва продукції промислових підприємств вважають, що саме стратегічне планування надасть змогу пристосуватися до сучасних умов ведення бізнесу та дозволить забезпечити розвиток господарюючих суб'єктів, збільшити конкурентоспроможність продукції. Автори зазначають, що першим етапом формування стратегічного планування має бути перегляд та визначення основних цілей підприємства. Наступним етапом є визначення керівництвом реального стану підприємства та причин суттєвого відхилення фактично отриманих значень базових параметрів фінансово-господарської діяльності від запланованих. Після проведення мозкових штурмів серед керівництва та провідних фахівців підприємства із врахуванням фінансово-ресурсного забезпечення формується стратегічний план. Передостаннім етапом формування стратегічного планування на підприємстві є упорядкування програм, встановлюється завдання відповідно до кожної програми, терміни її виконання та відповідальні фахівці. Важливим етапом стратегічного планування є контроль за виконанням програм,

який надає змогу визначити необхідність перегляду програм та планів із можливістю внесення корективів [6, с. 242–244].

Вибравши певну стратегічну альтернативу, керівництво має звернутися до конкретної стратегії. Головна мета – вибір стратегічної альтернативи, яка максимально підвищить довгострокову ефективність підприємства. Для цього керівники повинні мати чітку, що розділяється всіма концепцію розвитку підприємства. Стратегія обґрунтовує наявну проблематику та розкриває план дій вирішення проблем та досягнення запланованого. Стратегію можна порівняти з гіпотезою, адже управлінці стовідсотково не можуть бути впевненими в її повній реалізації.

Оцінка стратегії полягатиме в прогнозі результату від її реалізації та розрахунку сукупної вартості стратегії, іншими словами витрат на її реалізацію. Діагностика зовнішнього середовища є оцінкою стану і перспектив розвитку найважливіших, з погляду підприємства, суб'єктів і чинників навколишнього середовища: галузі, ринків, постачальників і сукупності глобальних чинників зовнішнього середовища, на які підприємство не може безпосередньо впливати [7, с. 12–13].

Для зменшення впливу негативних чинників бізнес-середовища функціонування за допомогою діагностики виокремлюють фактори негативного та позитивного впливу та визначають причинно-наслідкові зв'язки між отриманими значеннями показників. Діагностиці повинна бути притаманна інтегрованість в систему оцінки та аналізу підприємства. Діагностичні дослідження проводяться на основі загальноприйнятих методів та прийомів, що свідчить про науковий характер оціночно-аналітичних досліджень. Вважаємо, що діагностиці підприємства має бути притаманний принцип системності, тобто для забезпечення стратегічного розвитку важливим є існування системи діагностики із визначеними складовими та специфікою застосування. При проведенні діагностичних досліджень об'єктів підприємства важливим є забезпечення об'єктивності, тобто уникнення суб'єктивізму в аналітичних процесах та прийнятті рішень [8]. Також, загальними принципами діагностики розвитку підприємства для забезпечення реалізації поточних та стратегічних цілей є конкретність та точність, які полягають в деталізації кожного її етапу відповідно до визначеного цілеспрямування із розрахунком потенційної ефективності, отриманої під час оціночно-аналітичних процедур. У випадку,

коли мова йде про проведення ситуаційної діагностики, важливим є визначення планового періоду її проведення з метою формування інформаційно-аналітичного базису для прийняття управлінських рішень відповідальними менеджерами підприємства. Також проводячи діагностичне дослідження, управлінським персоналом не тільки визначаються параметри та специфіка ведення бізнесу, але й враховується галузева приналежність підприємства, відповідно і стан розвитку галузі, розвитку регіону із інфраструктурними змінами.

Гетьман О. О., Шаповал В. М. акцентують увагу на тому, що крім аналізу результатів фінансово-господарської діяльності підприємства, діагностичні дослідження повинні включати усі бізнес-процеси суб'єкта, має бути забезпечено поєднання фінансових та не фінансових показників, інформаційні дані повинні характеризуватися розумною достатністю, тобто для прийняття обґрунтованих управлінських рішень менеджери використовують необхідні параметри. Для забезпечення їх ефективної реалізації важливо зазначити, що параметри, які аналізуються в процесі діагностики повинні характеризуватися співставністю для забезпечення порівняння та узгодженістю в часовому періоді [9, с. 463].

До функцій діагностики стратегічного розвитку підприємств варто віднести такі як:

- захисна (попереджувальна) функція полягає в тому, що керівництво та менеджери підприємства проводячи діагностичне дослідження та отримуючи всебічну інформацію щодо стану усіх сфер діяльності мають можливість виявити існуючі ризики та сформулювати напрями зменшення чи уникнення їх впливу в процесі реалізації визначених стратегій розвитку;

- компенсаційна функція характеризується отриманням позитивного результату від проведення діагностичного дослідження. Відповідно, підприємство має можливість вирішити низку проблемних ситуацій та покращити стан фінансово-господарської діяльності в умовах посилення конкурентного бізнес-середовища;

- стимулююча функція характеризує можливість управлінського персоналу на основі визначення ризиків та загроз веденню бізнесу, реалізовувати напрями зменшення дії ризиків;

- соціально-економічна функція - під час ведення фінансово-господарської діяльності, підприємство виокремлює соціальні групи позитивного впливу, визначає сукуп-

ність галузових ризиків та загроз, яким можна протистояти;

- інформаційна функція полягає в зібранні інформаційних даних про стан фінансово-господарської діяльності за усіма напрямками, їх групуванні, перевірці на повноту, вчасність та достовірність;

- аналітична функція - проведення аналізу ведення бізнесу підприємства за видами фінансово-господарської діяльності, якісними та кількісними параметрами, кадровою складовою та ін.;

- ідентифікаційна функція полягає в тому, що дослідження діагностичних об'єктів здійснюється в поточному, минулому періодах із визначенням тенденцій розвитку, можливостей підприємства, потенціалу до забезпечення, реалізації стратегії розвитку шляхом використання функцій стратегічного планування та прогнозування;

- регулююча функція дозволяє управлінському персоналу вчасно визначити суттєві відхилення значень показників від запланованих чи нормативних із прийняттям обґрунтованих управлінських рішень щодо покращення стану суб'єкта господарювання;

- антикризова функція надає можливість на основі систематизованих діагностичних даних сформувати низку напрямів супротиву (унікнення) впливу кризових явищ внутрішнього та зовнішнього бізнес-оточення на етапі стратегічних змін;

- симптоматична функція дозволяє відповідальним менеджерам під час здійснення діагностики визначити поточний стан фінансово-господарської діяльності (низку симптомів), описати їх, визначити рівень небезпек та загроз реалізації стратегії розвитку;

- дорадчо-консультаційна функція забезпечує опрацювання альтернативних напрямів вирішення проблемних ситуацій та стимулювання розвитку в поточній та стратегічній перспективі із обранням якісно та витратно-обґрунтованих рішень [10, с. 459];

- стратегічно-забезпечувальна функція передбачає можливість забезпечення вдалих процесів формування та реалізації стратегії розвитку підприємства на основі зібраних та систематизованих інформаційно-аналітичних даних про стан діагностичних об'єктів;

- планово-прогнозна функція – забезпечення та удосконалення проце-

сів планування та прогнозування стратегічних напрямів розвитку підприємства за усіма сферами фінансово-господарської діяльності із формуванням антикризових та адаптаційних механізмів.

Стратегічна діагностика повинна собою представляти інтегральну характеристику поданих вище концепцій. Оскільки, метою проведення стратегічної діагностики є оцінка ефективності вибраної стратегії діяльності, дослідження стратегічної позиції підприємства за окремими напрямками його діяльності, оцінка сильних та слабких сигналів, що отримує підприємство із зовнішнього середовища та інше. Можна зробити висновок, що діагностика підприємства і стратегічний аналіз є складовими елементами стратегічної діагностики [11, с. 222–223].

В управлінській діяльності підприємства спостерігається тісний зв'язок діагностики, аналізу, планування та прогнозування. Самодіагностика є базисом реалізації функції прогнозування на підприємстві, так як надає інформаційне забезпечення щодо стану фінансово-господарської діяльності та перспектив його розвитку. Шляхом формування діагнозу досліджуваних об'єктів підприємства на визначений період управлінці мають змогу з'ясувати взаємозв'язок між значеннями отриманих параметрів та факторами, які вплинули на їх зміну.

Висновки. В умовах активізації інтеграційних процесів проведення діагностичних досліджень для вітчизняних підприємств є основою для прийняття управлінських рішень в напрямі формування системи стратегічних цілей, формування та реалізації стратегій розвитку. Реалізація обраних стратегічних орієнтирів розвитку підприємства знаходиться у взаємозв'язку із сформованими стратегічними цілями та планами. При плануванні стратегічних цілей управлінський персонал повинен володіти вчасною, достовірною та повною інформаційною базою, дієвими методиками, інструментарієм та концепцією для забезпечення стратегічного розвитку підприємства. Сформована система діагностики із визначеними взаємозв'язками в системі стратегічного управління підприємством надає можливість сформувати обґрунтовані стратегічні цілі розвитку за кожною сферою фінансово-господарської діяльності суб'єкта.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Сумець О. М. Стратегічний менеджмент : підручник. Харків : ХНУВС, 2021. 208 с.
2. Стратегічний менеджмент. навч. посіб. / За заг. ред. Бутка М. П. [М. П. Бутко, М. Ю. Дітковська, С. М. Задорожна та ін.]. Київ : «Центр учбової літератури», 2016. 376 с.
3. Берданова О., Вакуленко В., Тертичка В. Стратегічне планування : навчальний посібник. Л.: ЗУКЦ, 2008. 138 с.
4. Коненко В. В., Соколов Д.В. Стратегічне планування функціонування та розвитку підприємств. *Ефективна економіка*. 2021. № 5. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=8879> (дата звернення: 23.08.2024).
5. Протасова Л. В. Стратегічне планування розвитку підприємства: особливості оцінки та інтеграції. *Вісник Житомирського державного технологічного університету*. 2015. № 3 (73). С. 101–104.
6. Череп О. Г., Веремєєнко О. О. Формування етапів стратегічного планування на підприємстві ТОВ ТК «Добра хата». *Актуальні проблеми економіки*. 2024. № 6 (276). С. 240–245.
7. Шведун В. О., Луценко Т. О. Організаційно-правові основи державного управління: конспект лекцій. Харків : НУЦЗУ, 2016. 40 с.
8. Швиданенко Г. О., Дмитренко А. І. Бізнес-діагностика підприємства : навч. посіб. Київ : КНЕУ, 2013. 448 с.
9. Гетьман О. О., Шаповал В. М. Економіка підприємства: навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2010. 488 с.
10. Роговий А. В. Економічна діагностика підприємства: теоретичні та практичні аспекти дослідження. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. Вип. 6. С. 457–459.
11. Корнійчук А. А. Сутність стратегічної діагностики як основи стійкого розвитку підприємства. *Вісник Житомирського державного технологічного університету*. 2011. №1 (55). С. 222–224.

REFERENCES:

1. Sumets O. M. (2021) *Stratehichnyi menedzhment : pidruchnyk*. [Strategic management: textbook]. Kharkiv : KhNUVS, 208 p. (in Ukrainian).
2. *Stratehichnyi menedzhment. navch. posib*. [Strategic management. training manual.] / Za zah. red. Butka M.P. [M.P.Butko, M. Iu. Ditkovska, S. M. Zadorozhna ta in.]. (2016). Kyiv : «Tsentr uchbovoi literatury», 376 p. (in Ukrainian).
3. Berdanova O., Vakulenko V., Tertychka V. (2008) *Stratehichne planuvannia : navchalnyi posibnyk*. [Strategic planning: training manual.]. L.: ZUKTs, 138 p. (in Ukrainian).
4. Konenko V. V., Sokolov D. V. (2021) *Stratehichne planuvannia funktsionuvannia ta rozvytku pidpryiemstv* [Strategic planning for the functioning and development of enterprises]. *Efektivna ekonomika – Effective economy*, vol. 5. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=8879> (accessed August 23, 2024). (in Ukrainian).
5. Protasova L. V. (2015) *Stratehichne planuvannia rozvytku pidpryiemstva: osoblyvosti otsinky ta intehtratsii* [Strategic planning of enterprise development: features of assessment and integration]. *Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho tekhnolohichnoho universytetu – Bulletin of Zhytomyr State Technological University*, № 3 (73), pp. 101–104. (in Ukrainian).
6. Cherep O. H., Veremieienko O. O. (2024) *Formuvannia etapiv stratehichnoho planuvannia na pidpryiemstvi TOV TK «Dobra khata»* [Formation of strategic planning stages at the enterprise of LLC TK «Dobra Khata»]. *Aktualni problemy ekonomiky – Current problems of economy*, no. 6 (276), pp. 240–245. (in Ukrainian).
7. Shvedun V. O., Lutsenko T. O. (2016) *Orhanizatsiino-pravovi osnovy derzhavnoho upravlinnia: konspekt lektsii* [Organizational and legal foundations of public administration: lecture notes]. Kharkiv : NUTsZU, 40 p. (in Ukrainian).
8. Shvydanenko H. O., Dmytrenko A. I. (2013) *Biznes-diahnostyka pidpryiemstva : navch. posib* [Business diagnostics of the enterprise: a textbook]. Kyiv : KNEU, 448 p. (in Ukrainian).
9. Hetman O. O., Shapoval V. M. (2010) *Ekonomika pidpryiemstva: navch. posib*. [Economics of the enterprise: a textbook]. Kyiv : Tsentr uchbovoi literatury, 488 p. (in Ukrainian).
10. Rohovyi A. V. (2015) *Ekonomichna diahnostyka pidpryiemstva: teoretychni ta praktychni aspekty doslidzhennia* [Economic diagnostics of the enterprise: theoretical and practical aspects of the study]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky – Global and national problems of the economy*, vol. 6, pp. 457–459. (in Ukrainian).
11. Korniiichuk A. A. (2011) *Sutnist stratehichnoi diahnostyky yak osnovy stiikoho rozvytku pidpryiemstva* [The essence of strategic diagnostics as a basis for sustainable development of the enterprise]. *Visnyk Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho tekhnolohichnoho universytetu – Bulletin of the Zhytomyr State Technological University*, no. 1 (55), pp. 222–224. (in Ukrainian).